

**§ 203. Раздѣленіе-то обязанности-тѣ на Христіанина,
относимы къмъ самаго себѣ.**

Обязанности-тѣ на Христіанина относимы къмъ самаго себѣ съ общи и частни. Къмъ общы-тѣ ся относять 1) самопознаніе-то, 2) уваженіе-то достойнство-то человѣческѣ-тѣ природѣ, 3) смиреніе-то 4) самоотврженіе-то, 5) тѣрпѣніе-то, 6) надлѣжаще-то употребеніе силы тѣ и 7) благоразуміе-то. А къмъ частни-тѣ принадлежатъ обязанности-тѣ относимы къмъ душѣ-тѣ, къмъ тѣло-то и външны-тѣ (му) добрины.

ГЛАВА ПЪРВА.

**За общы-тѣ обязанности на христіанина от-
носимы къмъ самаго себѣ.**

§ 204. 1) Необходимость-та познаніе-то на самаго себѣ.

Познаніе-то себе е необходимо за поправяніе-то себе и за успѣшно-то дѣйствуваніе по пѣтия къмъ спасеніе-то, за исполненіе-то обязанности-тѣ къмъ Бога и ближняго. Ап. Павель говори: *себе искушайте, аще есте во вѣрѣ, себе искушайте* (2. Кор. 13. 5). *Аще быхомъ себе разсуждали, не быхомъ осуждени были* (1. Кор. 11. 22, 31). Исаакъ Сиринъ дума; «кой-то е опозналъ грѣхове-тѣ си под-года» речъ е отъ тогова, кой-то съ молитвѣ-тѣ си вскрышава мртвы. «Кой-то ся е сподобилъ да познае самъ себе, той е под-горенъ отъ «оногова, что ся е сподобилъ да види Ангелы» (сл. 41. стр. 215). Казва и Лествичникъ: «кой-то е позналъ себе, той никога неиспада «въ измамы и не ще предпрѣма това, кое то е под-высоко отъ силы-тѣ му» (сл. 25. ст. 50).

**§ 205. Предмети-тѣ, къмъ кои-то при познаніе-то себе
трѣбѣт да ся обжре внимание, и среѣства-та къмъ придобываніе-
то това познаніе.**

Всякой отъ насъ е длѣженъ да познава, както обще-то свойство и състояніе-то на человѣческѣ-тѣ природѣ, така и въ частность свѣт-тѣ лични свойства и състояніе. И спорѣдъ това познаніе-то се-бе може да ся раздѣли на общо и частно.

Къмъ обще-то опознаніе природѣ-тѣ человѣческѣ особенно слу-жи вѣрно-то опознаніе цѣль-тѣ, за којк-то ные смы сътворени отъ Бога, така и опознаніе-то ва поврежденіе-то природѣ-тѣ человѣческѣ и въстановленіе-то ѹ чрѣзъ Іисуса Христа. За придобываніе-то това познаніе най-вѣрно-то среѣство е чѣсто-то упражненіе въ Священ. Писаніе, кое-то ясно показва и цѣль-тѣ (предназначеніе-то), и паде-ніе-то, и искупленіе-то на человѣка, и безсмертіе-то на душѣ-тѣ и вѣобщѣ всичко, что ни е нужно да знаемъ за человѣка вѣобщѣ; така съвсѣмъ много спомага въ опознаніе-то человѣческѣ-тѣ природѣ прочитаніе-то писанія-та на Св. Отцы, кои-то постоянно наблю-